

Книга Даниїла - Номер сто сімдесят сім

Запечатання 144 000: розуміння на основі видіння Даниїла та пророчої символіки

Jeff Pippenger
2024-04-07

Даниїла тричі торкнулися у десятому розділі: першого й останнього разу — Гавриїл, а середній дотик був від Христа. Саме під час середнього дотику Даниїл найгостріше відчув свою зіпсутість, бо середня віха істини символізує бунт. Другої ж разу Даниїла торкнувся Михаїл, бо Він зійшов по закінченні двадцяти одного дня.

Наприкінці трьох із половиною символічних днів, протягом яких два свідки з одинадцятого розділу Об'явлення лежать мертвими на вулиці, голос воскрешає двох свідків. Це голос архангела, що воскрешає. Зішестя Михаїла в десятому розділі книги Даниїла, на двадцять другий день, узгоджується з воскресінням двох свідків у 2023 році. Поки два свідки лежали мертвими на вулиці, Єзекіїлеві було показано їхні розпорошені кістки й запитано, чи вважає він, що ті мертві сухі кістки в долині можуть воскреснути; і все, що Єзекіїль відповів, було: «Господи, Ти знаєш».

Тоді Єзекіїлю було велено пророкувати кісткам, і він зробив це; і коли він це зробив, вони з'єдналися між собою, але ще не були живими. Перше пророцтво Єзекіїля полягало в збиранні кісток до купи, але для того, щоб воскресити ці кістки як військо, знадобилося друге пророцтво. Друге пророцтво Єзекіїля було пророцтвом третього горя, представленого чотирма вітрами, які оживили кістки. Перший Адам був створений досконалим, але згодом згрішив і передав смерть усьому своєму потомству. Воскресіння мертвих кісток у Єзекіїля є паралеллю до створення Адама в його досконалості, бо Адам спершу був утворений, а потім Господь вдихнув у нього подих життя.

Це не означає, що два свідки отримують прославлені тіла, коли їх повертають до життя, адже це не відбудеться до другого пришествя, але їхнє воскресіння є паралеллю до видіння Даниїла про каузативне «тагаһ», коли вони уподібнюються тому образу, який тоді споглядають. Рядок за рядком, процес запечатуння дуже ретельно викладений пророчим свідченням.

В Одкровенні, в одинадцятому розділі, "після трьох з половиною днів Дух життя від Бога увійшов" у двох свідків, "і вони" тоді "встали на ноги; і великий страх напав на тих, хто їх бачив," і тоді пролунав "великий голос із неба, що сказав їм: Підніміться сюди. І вони вознеслися на небо в хмарі; і їхні вороги бачили їх."

Спершу Дух увійшов у них, потім вони стали на ноги, і коли стали, страх упав на їхніх ворогів, які раніше раділи їхнім смертям. Тоді голос кличе їх вгору, і їхні вороги стають свідками цієї події. У Єзекіїля їх спершу описано як розпорошених і мертвих у долині, потім проголошується пророцтво, яке збирає їх до купи, а друге пророцтво змушує їх підвестися як

могутнє військо. У Даниїла він спершу бачить велике видіння, що спричиняє поділ на дві групи, а потім до нього тричі доторкаються.

Вперше, коли до нього доторкнулися, він не мав сил, був у глибокому сні, а його обличчя було звернене до землі. Сон символізує смерть. Проте він почув промовлені слова.

Не дивуйтеся цьому: бо настає година, коли всі, хто в гробах, почувуть Його голос. Івана 5:28.

Гавриїл тоді опустил Даниїла на руки й коліна, а потім наказав йому встати, і він встав, хоч і тремтів. Тоді він почув слова Гавриїла, але занімів. Єзекіїль також бачив видіння Христа, і воно спричинило подібну послідовність подій.

А над твердю, що була над їхніми головами, була подоба престолу, як вигляд сапфіру; і на подобі престолу була подоба — на вигляд наче людина — вгорі над ним. І я бачив, ніби колір бурштину, як вигляд вогню навколо в ньому: від вигляду його стегон і вгору, а від вигляду його стегон і вниз я бачив, ніби вигляд вогню; і сяйво було навколо. Як вигляд веселки, що в хмарі в день дощу, таким був вигляд сяйва навколо. Це був вигляд подоби слави Господньої. І коли я це побачив, упав обличчям до землі, і почув голос того, хто говорив. І він сказав мені: Сину людський, стань на ноги свої, і я говоритиму до тебе. І дух увійшов у мене, коли він говорив до мене, і поставив мене на ноги, і я почув того, хто говорив до мене. Єзекіїля 1:26–2:2.

Видіння принизило і Єзекіїля, і Даниїла до пороху; вони впали ниць на землю. У такому стані вони обидва все ж чули слово Господнє, і їх обох було поставлено на ноги, щоб почути слова, сказані до них, і коли вони почули ці слова, «Дух увійшов у них». Єднання з божественністю здійснюється через прийняття Божого Слова, яке передається Святим Духом. Саме «Слово» передає божественність людству. Цю істину необхідно усвідомити, щоб зрозуміти серйозність і значущість пророчої історії, яку Гавриїл подає Даниїлові в одинадцятому розділі. Пророча історія, представлена в одинадцятому розділі, є каналом, яким свята олія передається мудрим дівам.

Щодо Єзекіїля, йому негайно наказано подати звістку лаодикійському адвентизму, хоча Єзекіїля від самого початку попереджено, що лаодикійський адвентизм не почує його слів, бо це бунтівний дім. Досвід Єзекіїля — це досвід Ісаї у шостому розділі, і тому на підставі двох свідків, коли Бог пробуджує Даниїла від сну, що є символом смерті, Даниїлові дається звістка для бунтівного дому лаодикійського адвентизму, але її не послухають.

Тоді Сам Христос вдруге торкається Даниїла — торкається його вуст, так само, як Він торкнувся вуст Ісаї розжареним вугіллям із жертovníка. Тоді Даниїл зміг говорити, але все ще був без сили й досі не мав подиху. За Єзекіїлем, подих приходить разом із вістю про «чотири вітри», що було другим пророцтвом Єзекіїля. Пророцтво Єзекіїля про чотири вітри узгоджується з третім дотиком до Даниїла, бо саме тоді подих входить у кості, і вони постають могутнім військом. Саме під час третього дотику до Даниїла він зміцнюється.

18 липня 2020 року Божий народ останніх днів був розсіяний і увійшов у час зволікання, про який йдеться в притчі. Історія запечатування була проілюстрована історією від 22 жовтня 1844 року до заколоту 1863 року. Представлена там лінія історії накладається на період від 11 вересня 2001 року до недільного закону, але вона також накладається на історію від 18 липня 2020 року до недільного закону. Це пророче явище ґрунтується на тому, що символи мають більше ніж одне значення, і значення визначається контекстом, у якому вони застосовуються.

Коли ми розглядаємо прихід і працю будь-кого з трьох ангелів, їх визначає одна й та сама послідовність подій. Вони приходять у той момент, коли пов'язане з ними пророцтво розкривається. Це пророцтво побудоване на трьох етапах: його прихід, його посилення та зачинені двері наприкінці. Існують й інші віхи в межах цієї історії, але з трьох випробувальних віх, пов'язаних із приходом будь-кого з трьох ангелів, першою є віха, де пророцтво розкривається. Послання, яке розкривається, посилюється через підтвердження, і це підтвердження та посилення потім випробовують чоловіків і жінок того періоду. Завершення цієї історії стає лакмусовим випробуванням, яке показує, чи ті, хто стоїть на третьому випробуванні, є мудрими чи нерозумними.

У межах історичного періоду від 11 вересня 2001 року до недільного закону можна розпізнати трьох ангелів. Перший прийшов 11 вересня 2001 року, другий — 18 липня 2020 року, а третій прийде під час недільного закону, що невдовзі настане (лакмусовий тест). 22 жовтня 1844 року співвідноситься з 11 вересня 2001 року, 1856 рік — з 18 липня 2020 року, а 1863 рік — з недільним законом. З огляду на це, період від 22 жовтня 1844 року до 1863 року також співвідноситься з періодом від 18 липня 2020 року до недільного закону, адже 18 липня було приходом другого ангела в історії запечатування. Подальша історія як і раніше правильно визначається просто як віхи будь-якого ангела.

18 липня 2020 року була розпечатана істина, якій належало випробувати те покоління. Другим кроком у тій історії є момент, коли два свідки воскресають. Тоді вони проходять випробування щодо того, чи приймуть світло, відкрите тоді, що й відбувається нині. Потім, за недільного закону (лакмусового випробування), буде виявлено, хто є мудрою дивою, а хто — ні. Коли ми розглядаємо цю історію просто як структуру одного ангела, а тоді накладаємо період від 22 жовтня 1844 року до повстання 1863 року на історію від 18 липня 2020 року до недільного закону, то виявляємо, що 1849 року сестра Вайт зазначила, що Господь знову простягнув Свою руку, щоб зібрати останок Свого народу.

З 22 жовтня 1844 року до 1849 року Божий народ був розпорошений. У 1850 році вони підготували другу з двох таблиць Авакума. У січні 1851 року вони анонсували нову таблицю у Review. Божий народ був розпорошений, і третій ангел прийшов зі світлом. Тоді Бог почав знову їх збирати, і Він надав наочне представлення звістки, яку вони мали проголошувати, як Він зробив у 1842 році. Світло, що з'явилося 22 жовтня 1844 року, було зростанням пізнання і, під Його керівництвом, продовжувало розвиватися, а в 1856 році було представлено вінець того світла. Те світло стосувалося «семи часів», що було першим світлом, визнаним Вільямом Міллером, і яке було представлено як одне з пророцтв, що

сповнилося 22 жовтня 1844 року.

Світло «семи часів» у 1856 році було водночас завершенням примноження знання, даного Міллеру, вісникові першого ангела, а також завершальним світлом третього ангела, яке було дано 22 жовтня 1844 року. Відкинення цього світла у 1856 році було як відкиненням примноження знання, яке було розкрито у 1798 році, так і примноження знання, яке було розкрито 22 жовтня 1844 року, і його відкинули ті, хто тоді й там перейшов від досвіду Філадельфії до досвіду Лаодикії. Бунт 1863 року був третім і став лакмусовим випробуванням, продемонстрованим підробленою таблицею, яка усунула світло «семи часів».

Перше розчарування 19 квітня 1844 року спіткало філадельфійський рух першого ангела через те, що Бог тримав Свою руку над помилкою в деяких цифрах на піонерській таблиці 1843 року. Перше розчарування 18 липня 2020 року спіткало лаодикійський рух третього ангела через те, що люди знехтували тим, що 22 жовтня 1844 року Христос підніс Свою руку до неба і поклявся, що часу більше не буде. 18 липня 2020 року з послання було знято печать, і воно мало випробувати це покоління дів. Як і в 1850 році, Господь у 2023 році вдруге простяг Свою руку, щоб зібрати разом езекіїлеві мертві кістки, які були мертвими на вулиці з 18 липня 2020 року. До 1851 року з'явилося нове візуальне представлення послання, що стало виконанням пророцтва другого розділу Авакума, тим самим вказуючи, що після 2023 року Господь матиме нове живе знамено, яке має піднести і яке уособлюють дві таблиці Авакума.

Дві скрижалі Авакума мали свій прообраз у двох скрижальях Десяти Заповідей, а також у двох хлібах як жертві коливання на святі П'ятидесятниці. Сто сорок чотири тисячі названі приношенням первоплодів, і саме вони — ті, про яких у Малахії говориться як про приношення: «як за давніх днів, як у попередні роки». Їх підносять як жертву коливання, яку побачить увесь світ.

Пробудження ста сорока чотирьох тисяч починається із зібрання, і це зібрання здійснюється Словом Божим, бо мертві кістки Єзекіїля збираються через слухання Слова Божого, поки вони ще мертві. Єзекіїль уособлює людське знаряддя, яке проголошує звістку, що збирає кістки, коли Господь вдруге простягає Свою руку, щоб зібрати Свій останок. Ісая, Єремія, Даниїл, Іван та Єзекіїль усі вказують на людський елемент, який передає божественну звістку мертвим сухим кісткам.

Коли кістки зібрані, Господь відкриває примноження знання, яке розпечатано безпосередньо перед закриттям часу випробування, і це знання представлене «тією частиною пророцтва Даниїла, що стосується останніх днів». У другому пророцтві Єзекіїля світло, яке розпечатано, є третім горем, тобто вісткою східного вітру, що вдихає життя в кістки й причинно спонукає їх стати великим військом. Світло, яке відкрите Даниїлові, є світлом, представленим царем півночі в одинадцятому розділі. Разом Єзекіїль і Даниїл представляють «ту частину пророцтва Даниїла, що стосується останніх днів», яка є вісткою (східного) вітру й царя (півночі).

Але вісті зі сходу та з півночі стривожать його; тому він вийде у великій люті, щоб знищити й остаточно вигубити багатьох. Даниїла 11:44.

У 1856 році Господь мав намір завершити Свою справу запечатування Свого народу, але вони збунтувалися. Звісткою, яку Він мав намір використати, щоб вивести їх із їхнього лаодикійського стану, були «сім часів» із двадцять шостого розділу книги Левит. Коли Господь почав збирати Свій народ у липні 2023 року, Він знову представив їм звістку про «сім часів» і, серед іншого, вказав на те, що в антитипичний День Викуплення мав пролунати ювілейний сурмний звук, а також саме тоді мала пролунати сьома сурма. Ювілейна сурма є символом «семи часів», а сьома сурма є третім горем. Коли Михаїл зійшов у десятому розділі книги Даниїла, Даниїл представляв тих, хто здобуває досвід тих, які моляться молитвою з двадцять шостого розділу книги Левит, і тих, хто прагне зрозуміти пророчу таємницю другого розділу книги Даниїла.

Даниїл представляє тих, кого було зібрано голосом Божим і хто потім стає на ноги, укріплений для проголошення звістки про схід і північ. Вони проголошують цю звістку аж до близького запровадження недільного закону. Процес підняття того війська є вельми докладним предметом пророцтва, і момент, коли Божество починає поєднуватися з людством у виконанні запечатлення ста сорока чотирьох тисяч, розпочався в історії, представленій в одинадцятому вірші одинадцятого розділу книги Даниїла. Історія, представлена від першого вірша одинадцятого розділу книги Даниїла до шістнадцятого вірша, наповнює приховану історію сорокового вірша, тобто «ту частину пророцтва Даниїла, що стосується останніх днів».

Коли ми починаємо розглядати вірші тринадцятий — п'ятнадцятий одинадцятого розділу книги Даниїла, що вперше сповнилися в битві при Панії у 200 році до Р. Х., вкрай важливо зрозуміти значення цих віршів. Паній є третьою з трьох проксі-війн. Перша битва завершилася перемогою папства та його проксі-армії — Сполучених Штатів — у 1989 році. Наступна битва, представлена віршами одинадцятим і дванадцятим, яка сповнилася в битві при Рафії, — цар півдня (Росія) перемає царя півночі та його проксі-армію в Україні. Третя битва буде подібною до першої: папство (цар півночі) здобуде перемогу над комунізмом (Організацією Об'єднаних Націй) за допомогою своєї проксі-армії (Сполучених Штатів). Але третя проксі-війна, якою є битва при Панії, також започаткує Третю світову війну.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Як колісноподібні утворення керувалися рукою під крилами херувимів, так і складний перебіг людських подій перебуває під божественним контролем. Посеред боротьби та сум'яття народів Той, Хто сидить над херувимами, і далі керує справами землі.

Історія народів, які один за одним займали свій відведений час і місце, несвідомо свідчачи про істину, значення якої вони самі не знали, промовляє до нас. Кожному народові й кожній людині сьогодні Бог визначив місце у Своему великому задумі. Сьогодні люди й народи вимірюються шнуром із виском у руці Того, хто не

помиляється. Усі своїм власним вибором визначають свою долю, а Бог усе спрямовує для здійснення Своїх задумів.

Історія, яку великий Я Є окреслив у Своєму Слові, з'єднуючи ланку за ланкою в пророчому ланцюзі від вічності в минулому до вічності в майбутньому, показує нам, де ми перебуваємо сьогодні у поступі віків і чого слід очікувати в майбутньому. Усе, що пророцтво передвіщало як таке, що має звершитися, до теперішнього часу було простежено на сторінках історії, і ми можемо бути певні, що все, чому ще належить відбутися, звершиться у належному порядку.

Остаточне повалення всіх земних царств ясно провіщене у слові істини. У пророцтві, виголошеному тоді, коли було проголошено Божий вирок над останнім царем Ізраїлю, міститься послання:

'Так говорить Господь Бог; зніми діадему й скинь корону: ... піднеси того, хто низький, і принизь того, хто високий. Я переверну, переверну, переверну її; і не буде її більше, аж доки прийде Той, кому належить право на неї; і Я віддам її Йому.' Єзекіїль 21:26, 27.

Корона, знята з Ізраїлю, послідовно перейшла до держав Вавилону, Мідійсько-перської імперії, Греції та Риму. Бог каже: «Її більше не буде, аж доки не прийде Той, кому вона по праву належить; і Я віддам її Йому».

Той час уже близько. Сьогодні ознаки часу свідчать, що ми стоїмо на порозі великих і урочистих подій. Усе в нашому світі в тривозі. На наших очах збувається пророцтво Спасителя про події, що мають передувати Його пришествю: «Ви почуете про війни та чутки про війни... Повстане народ на народ, і царство на царство; і будуть голод, мори й землетруси у різних місцях». Матвія 24:6, 7.

Нинішній час викликає надзвичайний інтерес у всіх, хто живе. Правителі й державні діячі, люди, що займають посади довіри та влади, мислячі чоловіки й жінки з усіх верств суспільства, прикули свою увагу до подій, що відбуваються навколо нас. Вони спостерігають за напруженими, тривожними взаєминами між народами. Вони помічають ту напругу, що опановує всі сфери земного життя, і усвідомлюють, що ось-ось має статися щось велике й вирішальне — що світ стоїть на порозі колосальної кризи.

Ангели нині стримують вітри чвар, щоб вони не подули, доки світ не буде попереджений про свою прийдешню погибель; але назріває буря, готова обрушитися на землю; і коли Бог накаже Своїм ангелам розв'язати вітри, постане така сцена чвар, яку жодне перо не спроможне змалювати.

Біблія, і тільки Біблія, дає вірний погляд на ці речі. Тут відкриваються великі заключні сцени в історії нашого світу, події, що вже задалегідь кидають свою тінь; від звуку їхнього наближення земля тремтить, а людські серця мліють від страху.

"Ось, Господь робить землю порожньою, обертає її на пустку, перевертає її догори дном і розсіює її мешканців.... Вони переступили закони, змінили постанову, зламали вічний заповіт. Тому прокляття пожерло землю, і ті, що живуть на ній, спустошені.... Веселість

бубнів утихає, шум тих, хто радіє, уривається, радість арфи утихає." Ісаїя 24:1-18.

'Горе тому дню! Бо близький день Господній, і як спустошення від Всемогутнього він прийде... Насіння зігнило під грудками землі, засіки спорожніли, стодоли поруйновано; бо збіжжя вислохло. Як стогне звірина! Стада худоби розгублені, бо не мають пасовища; так, отари овець спустошені.' 'Виноградна лоза всохла, і смоківниця в'яне; гранатове дерево, і пальма також, і яблуня, навіть усі польові дерева посхли: бо від синів людських зникла радість.' Йойл 1:15-18, 12.

'Мені болить у самому серці; ... я не можу мовчати, бо ти почула, о душе моя, голос сурми, тривогу війни. Загибель на загибель гукають; бо спустошена вся земля.'

"Я бачив землю, і ось, вона була без вигляду й порожня; а небеса, і не було в них світла. Я бачив гори, і ось, вони тремтіли, і всі пагорби захиталися. Я бачив, і ось, не було людини, і всі птахи небесні полетіли геть. Я бачив, і ось, родючий край став пустелею, і всі його міста були зруйновані.' Єремії 4:19, 20, 23-26."

"Ой! бо той день великий, що подібного до нього нема: це навіть час скорботи Якова; але він буде спасений з неї.' Єремія 30:7." Освіта, 178-181.